

ת"פ 3684/10/13 - מדינת ישראל נגד מיכאל אדרי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 3684-10-13 מדינת ישראל נ' אדרי

בפני המאשימה
כבוד השופטת אליאנא דניאלי
מדינת ישראל

הנאשם
נגד
מיכאל אדרי

גזר דין

הנאשם נותן את הדין בגין כתב אישום מתוקן בו הודה בגניבת רכוש בשווי של כ-400,000 ₪ וכן בעבירות נוספות.

מכתב האישום המתוקן עולה כי בין השנים 2007-2010 עבד הנאשם בחברת "רוזטק טכנולוגיות מתקדמות בע"מ" העוסקת בייבוא ושיווק ציוד חומרה למחשבים, ושימש באותה תקופה כסוכן מכירות ואיש שיווק של החברה. במסגרת תפקידו היה בקשר עם בתי עסק וחברות שונות כנציג החברה והיה מוסמך להפיק ללקוחות חשבוניות.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין מרץ 2009 לפברואר 2010 נטל הנאשם שלא כדין ציוד של החברה וכסף מזומן שהיה מיועד כתשלום לחברה בשווי של כ-400,000 ₪. כתב האישום המתוקן מתאר דרכים שונות במסגרתן נטל הנאשם את הכספים, כאשר בין היתר הפיק בכזב חשבוניות או תעודות משלוח עבור לקוחות קבועים או פיקטיביים אשר לא ביצעו הזמנות, ונטל כך את הטובין מהחברה. במקרים אחרים נטל הנאשם כסף מזומן שהיה מיועד לחברה, ובכלל זה פנה לספק ציוד חומרה והציע לו במרמה זיכרונות במחיר נמוך ממחיר השוק.

כן חתם הנאשם עם אחר הסכם לפיו יספק לו ציוד חומרה, כאשר לא התכוון לספק לו את מלוא השווי לו התחייב. בגין מעשים אלו הורשע כאמור הנאשם הן בגניבה ידי עובד בניגוד לסעיף 391 בחוק העונשין תשל"ז-1977, והן בזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בניגוד לסעיף 418 אמצע לחוק, ובשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 רישא בחוק, כאשר מוסכם כי המרמה היתה בסכום כולל של 33,000 ₪.

ייאמר כבר עתה כי הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו תוקן כתב האישום כמצוין לעיל ונמחקו ממנו אישומים אשר היו בכתב האישום המקורי.

עוד במסגרת ההסדר צוין כי תינתן לנאשם ארכה בת שנה להפקדת פיצוי למתלונן בגובה 100,000 ₪, וכי ככל שיופקד פיצוי זה תעתור המאשימה לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

כן הוסכם כי ככל שיפקיד הנאשם בתוך שנה 250,000 ₪ תעתור המאשימה לעונש ראוי של שנת מאסר בפועל.

ההסדר הוצג לבית המשפט בחודש פברואר 2015, אז הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, ובהתאם להסכמת הצדדים נדחו הטענות לעונש, כאשר תחילה נקבע מועד בחודש יוני לשם הגשת תסקיר.

לאחר מכן נדחו הטענות לחודש פברואר 2016 ובהמשך לבקשת הנאשם נדחו הטענות מספר פעמים נוספות על מנת לאפשר לנאשם להפקיד 100,000 ₪ כפי שטען הוא מבקש לעשות.

יצוין בהקשר זה כי מספר פעמים התבקשה הפקת שוברים על ידי מזכירות בית המשפט כך שיוכל הנאשם להפקיד את הסכום האמור.

בסופו של יום הפקיד הנאשם 70,000 ₪ בלבד, כאשר הצדדים הודיעו היום כי חרף אי העמידה בתנאי ההסדר, תעתור המאשימה לעונש עליו הוסכם מלכתחילה, הוא 18 חודשי מאסר בפועל.

עוד יצוין כי בפתח הדיון היום נשמעו שתי עדות לעונש. האחת הינה אשת המתלונן והאחרת הינה אחותו של הנאשם. התרשמתי כי שתי העדות העידו בכנות ובכאב, כל אחת מנקודת מבטה על האירועים בגינם נותן הנאשם היום את הדין. המתלוננת תיארה את הקושי שעבר על בעלה ועל המשפחה כולה עם גילוי המעילה ואת הפגיעה המתמשכת בהם. מנגד, תיארה האחות את ההלם שאחז במשפחה כאשר התגלתה הסתבכותו של הנאשם, את מכירת הדירה של ההורים על מנת לשלם את חובות הנאשם, ואת מותו של האב בסמוך לאחר הגילוי.

יצוין בהקשר זה כי הצדדים ניסו להרחיב בטיעוניהם באשר לניסיונות הנאשם לאורך השנים שחלפו לפצות את המתלוננים.

אני מוצאת לנכון לציין בהקשר זה כי במסגרת תיקון 113 בחוק העונשין על בית המשפט להתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכלל זה לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה על בסיס ראיות ובשלב בירור האשמה.

אומנם ניתן בהתאם לסעיף 40 י' (ב) בחוק להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכלל זה כאמור גם באשר לנזק אף בשלב הטענות לעונש, ואולם במקרה שלפניי אין למעשה מחלוקת כי הנזק שנגרם הינו בסך של 400,000 ₪.

איני מוצאת לנכון להתייחס במסגרת גזר הדין לטיעונים בדבר הסכמי פשרה אשר הוחלפו בין הצדדים ואשר לא נחתמו מסיבות כאלו ואחרות.

לפיכך גם איני מוצאת להתייחס להסכמי פשרה אשר נטען כי נחתמו עם מתלוננים אחרים.

בסופו של יום הודה הנאשם והורשע בגניבת 400,000 ₪, וחרף למעלה משנה אשר ניתנה לו על ידי בית המשפט לשלם פיצוי בסך 100,000 ₪, בסופו של יום הפקיד הנאשם 70,000 ₪ בלבד.

לו היה מנסה הנאשם לשלם את מלוא הסכום - הן הסכום שהוסכם בין הצדדים והן סכום הגניבה כולו, מן הסתם לא היו עומדים המאשימה והמתלוננים בפניו.

לפיכך, אף שאני מקבלת כי הנאשם התאמץ במהלך השנה וחצי שניתנו לו להפקיד את הסכום האמור, הרי שכאמור בסופו של יום הופקדו 70,000 ₪, ואיני מוצאת ליתן משקל לטיעונים בדבר הסיבות לאי התשלום בחלוף השנים משנת 2010 ועד היום.

בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם יש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה כמפורט לעיל בעובדה כי הנאשם הפר את האמון הרב אשר ניתן בו ובמשך תקופה ארוכה, במעשים שונים במשך כשנה, גנב את הסכום האמור.

כמפורט לעיל אני מוצאת כי יש לייחס משמעות לכך שהמעשים נעשו שוב ושוב, תוך הפקת חשבוניות כוזבות, תוך שימוש בלקוחות פיקטיביים, תוך נטילת כספים במזומן אשר ניתן בו אמון כי יעבירו לטובת החברה, ותוך סיכום הסכמים שונים במרמה עם אדם קובלה וכפיר טויטו.

עוד יש להתייחס לערכים המוגנים אשר נפגעו, ובראשם הפגיעה באמון המעביד ובקניין הפרט.

נוכח התמשכות המעשים וגיוונם כמתואר לעיל, אני מוצאת כי ערכים אלו הופרו באופן משמעותי.

כן יש להתייחס בקביעת מתחם העונש ההולם לפסיקה הנוהגת, ובענין זה אכן כטענת ב"כ הנאשם קיים מנעד רחב של ענישה.

אפנה לפסק דין אשר הוגש על ידי ב"כ הנאשם **ע"פ 4075/12 בעניין בן חמו**, במסגרתו נדון פקיד דואר אשר הורשע על פי הודאתו בגניבת דברי דואר בסכום העולה על 150,000 ₪ ונידון בבית המשפט המחוזי ל-18 חודשי מאסר בפועל.

מתוך התחשבות בשיתוף הפעולה של הנאשם ובהודאתו, וכן בשיקולים נוספים, הפחית בית המשפט העליון את עונשו ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

זאת לאחר שבית המשפט התייחס גם לשיהוי שבהגשת כתב האישום, שיהוי בן מספר שנים, ולאחר שניתן משקל לאינטרס השיקומי.

כך גם יצוין **ערעור פלילי 3541/11 בעניין אילנה פריג'** אשר גם הוא הוגש על ידי ב"כ הנאשם. הנאשמת באותו עניין שימשה כמנהלת חשבונות ומעלה בכספים בסכום של 436,604 ₪.

בית המשפט המחוזי השית על הנאשמת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ובערעור המדינה הוחמר עונשה ל-7 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט עומד על ההלכה כי יש להרתיע את הרבים מלשלוח ידם בכספי מעסיקיהם, וכי על העונש המושת על עבריינים מסוג זה לכלול רכיב של מאסר ממש.

בקובעי את מתחם העונש ההולם אתחשב גם בכך שהעבירה של גניבה בידי עובד הינה עבירה אשר לצידה 7 שנות מאסר, ובכך ביטא המחוקק את החומרה בה הוא רואה עבירות מהסוג אותן ביצע הנאשם.

נוכח הדברים האלה ולאחר ששקלתי את הערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה, אני קובעת מתחם עונש הולם שהינו 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בשוקלי את העונש בתוך המתחם יש ליתן משקל רב לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, והודה בביצוע העבירות המיוחסות לו.

כן יש מקום לשקול את תסקירי שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן אשר הוגש ב-18.6.15 סקר את הנסיבות האישיות של הנאשם, ובכללן את העובדה כי על רקע ביצוע העבירות מכרו ההורים את רכושם, לרבות בית המשפחה. עם זאת, צוין בתסקיר כי אף שהנאשם מודה בביצוע העבירות הרי שהוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וטוען כי מדובר בסכומי כסף זעומים, בשונה מכתב האישום.

כן טען הנאשם כי המניע לא היה כלכלי.

שירות המבחן לא התרשם מהתמכרות כלשהי של הנאשם חרף טיעונים אשר נשמעו ברקע הדברים, והתרשם כי אין המדובר באדם בעל מאפייני אישיות בעייתיים עם דפוסים עבריינים, אלא כי מדובר באדם המודע לעצמו ולסביבתו ועושה מאמץ לשמירה על יציבות תפקודית כללית.

שירות המבחן ציין כגורמי סיכון מנגד, את העובדה שהנאשם פועל לעיתים ללא שיקול דעת מעמיק והיעדר יכולת להתבוננות פנימית ביקורתית.

נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם הפיק לקחים מההליך המשפטי המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

תסקיר משלים אשר הוגש לבית המשפט בפברואר 2012 חידד כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו וכי לא הובן קודם לכן.

שירות המבחן לפיכך שב על המלצתו, תוך שעמד על כך שהאירוע אינו מאפיין את הנאשם, ועקב החשש שמא הטלת מאסר תביא לנסיגה ברמת תפקודו.

כאמור לעיל לזכות הנאשם הודאתו וקבלת האחריות על מעשיו.

כן אני מוצאת להתחשב בחלופי הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות ובטיעונים בדבר התדרדרות מצבו הנפשי של הנאשם בסמוך לגילוי המעשים.

יחד עם זאת, כמפורט לעיל, הנאשם מסיבות כאלו ואחרות לא פיצה עד היום את המתלוננים ברובו המכריע של הסכום אותו גנב מהם, וכמפורט לעיל ומאחר שעסקין בעבירות מתמשכות, שיטתיות ומתוכננות, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק במקרה זה בענישה בעבודות שירות.

לפיכך, ובהתחשב במתחם העונש ההולם אשר נקבע, אשר איני מוצאת לנכון לסטות ממנו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 14 חודשי מאסר בפועל.
2. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.
3. קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.9.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים יעמוד הקנס כולו לפירעון מיידי.
4. 70,000 ₪ פיצוי למתלוננים.
הפיצוי הופקד בקופת בית המשפט ויועבר על ידי המזכירות למתלוננים על פי פרטים שתמסור המאשימה.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.
ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ו, 02 יוני 2016, במעמד הצדדים.